

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

אמ"ץ 30853-05-18 משרד הרווחה - לשכה משפטית ירושלים ואח' נ' י ואח'

בפני כב' השופטת עפרה גיא

ב"כ יועמ"ש- משרד הרווחה
ע"י ב"כ- עו"ד הדר איצקוביץ

מבקש

נגד

משיבים

1.א.י
באמצעות בא כוחה- עו"ד אדוארדו ווסר
2.ע.ד
באמצעות בא כוחו- עו"ד נתנאל מויאל

פסק דין

בפניי בקשה להכריז על הקטין (להלן: "הקטין") יליד 2/11/2017 כבר אימוץ כלפי הוריו ומבלי שתוצאות האימוץ יצומצמו.

1. תחילתם של ההליכים בבקשה שהוגשה בפני להכרעה לפי סעיף 12 (ג) לחוק אימוץ ילדים, התשמ"ה-1981 (להלן: "חוק האימוץ"), כאשר קודם לכן, עניינה של המשיבה 1 (להלן: "המשיבה" או "האם הביולוגית" או "האם") התבררו בבית משפט לנוער במסגרת הליכי נזקקות.

2. בהחלטתי מיום 08/07/2018 בתיק 17188-04-18 במסגרת בקשת העו"ס לפי חוק האימוץ למסור הקטין למשפחה שתסכים לקבלה לביתו מתוך כוונה לאמץ ככל שיוכרז בר אימוץ, הוריתי כי הקטין יועבר למשפחה המיועדת לאמץ בהתאם להוראות סעיף 12 (ג) לחוק האימוץ ואצלה גדל הקטין מיום 17/08/2018 ועד עתה.

3. רקע והליכים שאינם במחלוקת

אפרט בתמציתיות את השתלשלות העניינים בעניינה של המשיבה ובהמשך אדרש אף לעניינו של המשיב 2 (להלן: "המשיב" או "האב הביולוגי" או "האב") וזאת לצורך ביאור הסיטואציה אליה נקלעו הצדדים בתחילת ההליך שבפניי בכלל ובעניינו של הקטין בפרט.

המשיבה ילידת 16/07/1998 אם לשלושה קטינים שונים, כאשר ביחס לשני הקטינים הראשונים האב אינו ידוע.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

אמ"ץ 30853-05-18 משרד הרווחה - לשכה משפטית ירושלים ואח' נ' י ואח'

ילדיה הנוספים של המשיבה ילידי 18/07/2014 ו- 22/11/2016 נמצאים מיום 22/11/2016 במשפחת אומנה חסויה ובין המשיבה לבין שני הקטינים הגדולים, מתקיים קשר אחת לשבועיים.

בני משפחת המשיבה מוכרים שנים רבות לשירותי הרווחה והמשיבה ושניים מתוך שלושת אחיה הוכרזו כקטינים נזקקים בשנת 2014 בבית משפט לנוער.

4. בנה הראשון של המשיבה נולד בהיותה כבת 16. מידע בעניין הריונה של המשיבה התגלה לאחר שהתעורר חשדה של היועצת בבית הספר בו שהתה. כשנה לאחר מכן, ביום 21/05/2015 נולדה בתה של המשיבה. לאחר שהתעוררו קשיים בהתייחס לטיפול הקטינים הוצאו שני הקטינים ממשמורת המשיבה והועברו למשמורתם של הוריה. לאחר שהוכרזו שני הקטינים כנזקקים ועל רקע פניית אמה של המשיבה לשירותי הרווחה נוכח הקשיים בגידול הקטינים, הוצאו הקטינים מהבית בצו בית משפט למשפחה והועברו לאומנה חסויה ביום 22/11/2016 שם שוהים עד עתה. במסגרת הליכי הנוער המתנהלים בעניינם, לא הוחזרו הקטינים לטיפול של המשיבה.

5. ביום 2/11/2017 נולד הקטין נשוא הבקשה שבפניי (להלן: "הקטין") כאשר המשיבה בקשה תחילה להסתיר הריונה משירותי הרווחה. משנודעה עובדה זו לעו"ס בית החולים הועבר המידע לעו"ס לחוק הנוער ובו ביום ננקטו אמצעי חירום והקטין הוצא ממשמורת המשיבה למשמורת רשות הסעד עד ליום 9/11/2017 בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק הנוער (טיפול והשגחה), התש"ך-1960 (להלן: "חוק הנוער") ולאחר מספר ימים הועבר למשפחת קלט.

6. בהחלטת בית משפט לנוער מיום 08/11/2017 בתיק צב"נ 14068-11-17 אושר צו החירום שהוצא ביחס לקטין למשך 30 יום והקטין הוכרז כקטין נזקק ביום 21/02/2018.

7. במסגרת ההליכים בבית משפט לנוער נעשתה פניה למשיב על ידי העו"ס לחוק הנוער אשר השיב כי אינו בטוח שהקטין בנו לאחר שטען כי המשיבה שהתה במהלך אותה תקופה עם גברים נוספים. בעניין זה יוער כי במסגרת ההליכים שהתנהלו בפניי בוצעה בדיקת אבהות למשיב וביום 06/07/2018 נקבע כי הוא אבי הקטין.

8. לאחר ששהה הקטין באומנת חירום מספר חודשים הוגשה בקשה לאשר לעו"ס לחוק האימוץ למסור הקטין משפחה המיועדת לאמצו וכאמור לעיל לאחר שהתקיים הליך בעניין, משנעתרתי לבקשה, ביום 17/08/2018 נמסר הקטין למשפחה המיועדת לאמצו ככל שיוכרז כבר אימוץ.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

אמ"ץ 18-05-30853 משרד הרווחה - לשכה משפטית ירושלים ואח' נ' י ואח'

ההחלטה מיום 08/07/2018

9. במסגרת החלטתי מיום 08/07/2018 קבעתי כי לא השתכנעתי שרשויות הרווחה עשו די על מנת לסייע למשיבה לגדל הקטין ואחיו בעצמה ומצופה כי יינתן לה בעתיד סיוע אפשרי על מנת שתוכל לעשות כן.

10. כן נקבע כי המשיבים יהיו רשאים להיפגש עם הקטין בעוד 30 יום ולאחר מעברו למשפחה המיועדת לאמצו והוריתי למשיבים לפנות בחלוף המועד לבא כוח יועמ"ש לצורך תיאום מפגשים עם הקטין.

11. עוד מצאתי מקום להורות לבא כח יועמ"ש כי מצופה שרשויות הרווחה יעשו כל שביכולתן על מנת לסייע למשיבים לגדל הקטין וליתן להם כל הכלים האפשריים לצורך זה. עם זאת, הובהר בהחלטה כי נדרש שיתוף פעולה מצד המשיבים.

המשך הליכים בתיק

12. במהלך הדיונים שהתקיימו בתיק לאחר החלטתי לעיל, עתר המבקש כי בית משפט יורה על מינוי מומחה לבדיקת מסוגלות הורית. בסופו של יום ניתנה על ידי החלטה ביום 24/05/2018 כי תבוצע בדיקת מסוגלות הורית לשני ההורים וביום 29/07/2018 הוריתי כי תבוצע בדיקה כאמור על ידי ד"ר מרדכי שרי ממכון שלם.

13. בעדכון העו"ס מיום 31/10/2018 הודיעה העו"ס כי המשיב לא הגיע לפגישה שנקבעה עמו על מנת להכינו למפגש עם הקטין. כך גם ניסיונות להציע למשיבה תוכניות שיקום בתוך הקהילה, לא צלחו לאחר שהעו"ס לא הצליחה להשיגה אף לא באמצעות פנייה להוריה.

14. בין לבין הוריתי על קיומם של מפגשים בין המשיבים לקטין. בעדכון נוסף שהוגש על ידי העו"ס לחוק האימוץ מיום 19/12/2018 ציינה כי נפגשה עם המשיב אשר גולל בפניה את סיפור חייו המורכב. בילדותו גדל אצל משפחות אומנות שונות שכן אביו נפטר ואמו מתגוררת בחברון. עוד ציינה כי המשיב מתגורר עם דודיו וללא כל תמיכה, מעוניין לפגוש בקטין אולם מבין כי אין באפשרותו לגדלו ועדיף לו לגדול בקרב משפחה שתספק לו כלל צרכיו. בפועל המשיב גילה אמביוולנטיות ביחס לקיום המפגשים עם הקטין וניסיונות נוספים לאתרו לא נשאו תוצאות. במפגש עם המשיבה התברר כי ברצונה לגדל בנה והיא ואמה מתכננות לעזוב דירת המגורים ולהתחיל בחיים חדשים בעיר אחרת. עד למועד הדיווח ושעה שהקטין אך נכנס למעון ונוכח קשיי ההסתגלות, נדחו מפגשי האינטרקציה בין המשיבים לקטין.

15. ביום 23/12/2018 עדכנה העו"ס לחוק האימוץ שעל אף שנקבע מפגש בין הקטין לבין הוריו הביולוגיים מראש, בוצעה הכנה מראש לקטין והוא המתין להם כשעתיים במקום המפגש,

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

אמ"ץ 30853-05-18 משרד הרווחה - לשכה משפטית ירושלים ואח' נ' י ואח'

הם לא הגיעו. לטענת המשיב לא ידע על קיום המפגש ואילו המשיבה טענה כי השעון המעורר לא צלצל.

16. בדיווח שהוגש מיום 19/02/2019 התברר כי גם למפגש הבא שאמור היה להתקיים לא התייצבה המשיבה ובניסיון לאתרה התקבלה הודעה טלפונית אצל העו"ס לפיה המשיבה אינה חשה בטוב ולכן אין באפשרותה לשוחח עם העו"ס או להתייצב למפגש.

17. המשיב התייצב למפגש באיחור של כ- 20 דקות, התרגש מהמפגש ובתיווך העו"ס, שיחק עם הקטין. לפגישה נוספת שהתקיימה התייצבו כל אחד מהמשיבים ולשתי הפגישות האחרונות שהתקיימו הגיע המשיב בלבד והמשיבה לא הגיעה.

חוות דעת המומחה (להלן: "חוות דעת המומחה")

18. ביום 14/05/2019 הוגשה לתיק חוות דעת המומחה לאחר שהוריתי לו לערוך מפגשי אינטרקציה בין המשיבים לקטין.

בחוות הדעת נקבע כי בבדיקת המסוגלות שנערכה לאב עולה כי אינו מעונין לגדל הקטין ואם ידעו כי הוא האב הרי שהדבר יביישו בעיני בני משפחתו נוכח התנהגות המשיבה. הוא אינו רואה עצמו כבעל מסוגלות לגדל הקטין ועל פי עמדתו משפחה מאמצת תוכל לדאוג טוב יותר לצרכיו ההתפתחותיים והרגשיים. מהתרשמות מהמשיב עולה כי רמת התפתחותו עלולה להקשות עליו לשמש כדמות הורית מיטיבה ומספקת עבור בנו והוא אינו מסוגל לשמש כהורה עיקרי. המשיב מודע למגבלותיו ומציין כי אינו מסוגל לגדלו. במפגש בין המשיב לקטין נוצרו מעגלי אינטרקציה המעידים על אמון בסיסי, אולם אין מדובר ביחסי הורה- ילד מבוססים ובעלי תשתית אלא היכרות ראשונית בלבד שיש בה היתכנות עתידית ויצירת מערכת התקשרות.

ביחס למשיבה, בהתנהלותה ויתרה על בנה. היא אינה מצלת הזדמנויות לשמירת קשר עם בנה. המשיבה רוצה להחזיר את בנה ואינה סבורה כי תיתקל בקשיים בהתמודדות עם צרכיו. היא בעלת ארגון אישיותי גבולי נמוך עם אפיונים אישיותיים גבוליים אנטיסוציאליים, בעלת משאבי התמודדות דלים מאד. אין מוטיבציה פנימית לשינוי ואין לרשותה המשאבים הדרושים כדי לזהות ולהיענות לצרכי בנה. אין מנוס להמליץ על שלילת מסוגלותה ביחס לבנה הקטין. המשיבה לא ניצלה מפגש האינטרקציה שנקבע ולא הגיעה. לאחר שנקבע מפגש נוסף היא הגיעה אולם לא נצפתה אינדיקציה לכך שייכתנו אפיזודות של התנהלות הדדית עם מידה של אימון בסיסי ולכן אין במפגש בכדי לשנות ההתרשמות באשר לאי מסוגלותה של המשיבה.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

אמ"ץ 18-05-30853 משרד הרווחה - לשכה משפטית ירושלים ואח' נ' י ואח'

לסיכום, הומלץ על שלילת מסוגלות ההורים המולידים ביחס לבנם הקטין. מהמלצות חוות הדעת עולה כי אין סיכוי לשינוי אצל מי מההורים ולכן הומלץ להכריז על הקטין כבר אימוץ. בהתייחס לצמצום תוצאות האימוץ, נקבע בחוות הדעת כי אף אחד מההורים הביולוגיים אינו מהווה דמות התקשרות. במהלך חייו הקצרים לא עשו ניסיונות ממשיים מצידם להוות דמויות משמעותיות עבורו. טובת הקטין לקבל אפשרות מלאה למסד ולבנות השתייכותו, כאשר הוריו הביולוגיים ויתרו על היותם דמויות משמעותיות עבורו. משכך, הומלץ בחוות הדעת כי אימוצו של הקטין יהיה אימוץ סגור.

19. בדיווח העו"ס לחוק האימוץ מיום 28/10/2019 עולה כי התקיימו בין האב לקטין מפגשים אחת לשבועיים להם התייצב המשיב באופן קבוע. עם זאת משהחליטה המשפחה האומנת של הקטין לעבור צפונה ונדע למשיב על כך, הפסיק להגיע למפגשים עם הקטין. ניסיונות לקיום מפגשים בין האם לקטין לא צלחו וכך גם ניסיונות לגייסה לעבודה משותפת מול גורמי הטיפול.

20. ביום 11/12/2019 נחקר המומחה על תצהירו ובתום החקירה הוריתי על הגשת סיכומי הצדדים. עוד נדרש המומחה להשלים חוות דעתו לאחר דיווח העו"ס ובהשלמה מיום 19/12/19 הוגשה ההשלמה ובה ציין המומחה כי חרף קיומם של מפגשים רבים בין המשיב לקטין ושעה שניתק תהליך יצירת הקשר עם הקטין וגורמי הרווחה ואינו מוכן לחשוף הקטין בפני סביבתו הקרובה ואינו מוכן לקחת חלק בתהליך וליצור מחוייבות, יש לשלול צמצום תוצאות האימוץ ביחס אליו.

21. בהתייחס למשיבה, ציין המומחה, כי אינה נמצאת במסלול שיקום וחרף הזדמנות שניתנה לה להיפגש עם הקטין היא אינה מצליחה להשקיע מאמץ עקבי ומשמעותי ולכן אין להמליץ על צמצום תוצאות האימוץ ברמה כלשהי.

22. לאחר הגשת סיכומי ב"כ יועמ"ש, הוא הגיש בקשה דחופה למתן הוראות למומחה. ברקע הבקשה עמד פסק דינו של בית משפט עליון בבע"מ 8098/19 מיום 12/01/2020 שם קבע בית משפט עליון לאחר שהסתבר שהמומחה לא נפגש בעצמו עם האם באותו עניין כי: **"מבלי לנקוט עמדה באשר לגופה של מחלוקת, כמו גם לגופה של חוות הדעת שהוגשה מטעם מכון שלם בהליך שלפנינו, הצענו כי תינתן חוות דעת נוספת על ידי מומחה שימנה בית המשפט לענייני משפחה בשאלת המסוגלות ההורית של המבקשת, לאחר שייפגש איתה..."**

בנסיבות אלו ושעה שהמומחה עצמו לא נפגש עם הצדדים טרם חוות דעתו אלא ישב עם כלל המומחים שבדקו הצדדים וערכו להם מבחנים והוא זה שסיכם חוות הדעת ועל מנת למנוע בקשה דומה, ביקש ב"כ יועמ"ש כי אורה על פגישה ישירה בין המומחה למשיבים ועל השלמת חוות הדעת נוכח האמור.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

אמ"ץ 18-05-30853 משרד הרווחה - לשכה משפטית ירושלים ואח' נ' י ואח'

23. המשיבים התנגדו ועתרו כי אורה על החלפת המומחה ובהחלטתי מיום 20/02/2020 הוריתי על החלפת המומחה בגב' ללי גרשנזון. במסגרת החלטתי הוריתי לה להיפגש עם המשיבים. אסרתי על עיון בחוות הדעת המסכמת שהוגשה לתיק אולם משיקולים כלכליים ומשיקולים של יעילות דיונית, התרתי לה לעיין במכלול הבדיקות המקדימות שנערכו למשיבים.

24. חוות דעת המומחית (להלן: "חוות דעת המומחית")

ביום 24/06/2020 הוגשה חוות דעת המומחית. במסגרת חוות דעתה התייחסה המומחית בין היתר למפגש האינטרקציה שהתקיים במסגרת בדיקת המסוגלות שנערכה על ידי מכון שלם. המומחית ציינה שבבדיקה זו נצפתה אינטרקציה לא תקינה בין הקטין למשיבה, שכן השניים לא הצליחו למצוא דרך להסדיר את היחסים ולהיות רגועים אחד עם השני ומדובר בחוויה שלילית ואפילו אגרסיבית עבור כל אחד מהם.

במסגרת סיכום חוות דעתה, קבעה המומחית כי נפגשה עם המשיבה, אשר מתארת ילדות טובה ונמנעה מלספר על הוריה, האווירה האלימה ששררה בבית הוריה ועל הוצאת אחיה לפנימייה עקב חשד להזנחה.

בהתייחס לילדיה הנוספים בני ה-4 וה-5 ציינה המשיבה כי היא פוגשת אותם אחת לשבועיים והם נמצאים במשפחת אומנה טובה. ביחס לקטין ציינה כי לא בקשה לפגוש אותו, שכן היה קשה מדי ופעם אחרונה ראתה אותו לפני כשנה לערך במסגרת פגישת האינטרקציה במכון שלם. עוד ציינה כי כעת יכולה לגדל שלושת ילדיה אולם לא הצליחה להסביר מה השתנה אצלה כעת וכיצד תשתף כעת פעולה עם תוכנית טיפולית כאשר בעבר סרבה לכל תוכנית טיפולית שהוצעה לה.

המומחית ציינה כי מקריאת החומר שנמסר לה, האיבחון שעברה ותצפית האינטרקציה עם בנה בעבר, עולה כי המשיבה בחורה צעירה ולא בשלה, בעלת רמה קוגניטיבית בטווח הנמוך של הממוצע וללא עדות להפרעה בתפיסה, במהלך ובתוכן החשיבה. המשיבה בחורה דלה, עם אוצר מילים מצומצם, אינה מסוגלת להסביר עצמה ברמה בסיסית, משאבי ההתמודדות העומדים לרשותה דלים מאוד כמו גם המוטיבציה התפקודית. דפוס התנהגותה פסיבי, בולטת נטייה להימנעות והשטחה רגשית ורמת התפתחות אישיותית נמוכה משמעותית מהצפוי לגילה. המשיבה לא הרשימה כמי שחווה מצוקה או חרטה על מעשיה. לא נראה כי מסוגלת להכיר ברגשות או צרכים של אחרים, ללא יכולת מספקת לגלות אמפטיה או הבנה לצרכי הילדים. מתגעגעת לילדים אולם אינה פועלת על מנת להביא לשינוי בחייה כך שתוכל לספק להם צרכים בסיסיים. לא הראתה כל מוטיבציה ממשית לשינוי בדפוסי התנהגותה כיום.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

אמ"ץ 18-05-30853 משרד הרווחה - לשכה משפטית ירושלים ואח' נ' י ואח'

בסופו של יום קבעה המומחית כי המשיבה חסרה מסוגלות הורית חרף רצונותיה לגדל שלושת ילדיה. בשל משאבי ההתמודדות הדלים ואורח חיים תלתיים ובלתי יצרניים, לא תוכל לספק לבנה צרכים בסיסיים, טפול הולם, קביעות והמשכיות.

עוד העריכה המומחית כי מצבה זה של המשיבה לא ישתנה בעתיד הנראה לעין ולכן יש להכריז על הקטין כבר אימוץ מאחר וההכרזה הינה לטובתו.

כך גם ציינה כי לדעתה הקטין עלול להיזקק רגשית והתפתחותית מאחר ולא יוכל לזכות להורה קשוב ואמפטי, הוא לא יוכל לצפות התנהגות אמו ותגובותיה ובטחונן האישי עלול להיפגע. המשיבה אינה יכולה להעניק לקטין גירויים וערכים תרבותיים, חברתיים, נורמטיביים ומוסריים בהתאם לשלבי התפתחותו, הבנה של הצורך באלה ומסוגלות לדחוף ולעודד את הילד, לרכוש חינוך, דרכי התנהגות, דרכי חיים וערכים להסתגל אליהם. המשיבה עצמה בוחרת לחיות בשולי החברה, לא עבדה יותר מכמה ימים בחייה ולא הצליחה לרכוש מקצוע.

המשיבה אינה מסוגלת להכיר בנזקים וחסכים שיאובחנו בקטין ולא תהיה מסוגלת לתקנם בשל נטייתה להכחיש, לא לראות קשיים ולא לפעול באופן אקטיבי לתיקונם.

הקטין אשר שהה תשעה חודשים בקלט חירום ומאז גדל עם משפחה חמה אותה רואה כמשפחתו היחידה, אינו יכול להמתין עוד וטובתו היא שיאושר אימוצו כך שימשיך לחיות אצל הוריו האומנים אותם רואה כהוריו היחידים.

בהתייחס לצמצום תוצאות האימוץ, ציינה המומחית שמאחר ולא נוצר קשר משמעותי בין הקטין לאמו מולידתו בשל הפסיביות שלה וחוסר עניין בו ובשמירה על קשר עמו, הרי שהמפגשים עמה לא יוכלו לתרום להתפתחותו.

משכך, המליצה על צמצום תוצאות האימוץ.

בהתייחס למשיב ציינה כי נעשו נסיונות חוזרים ונשנים ליצור עימו קשר הן באופן ישיר והן באמצעות בא כוחו, ללא תוצאות חיוביות.

הבקשה להכרזה על הקטין כבר אימוץ

25. טענות המבקש

המשיבה אם לשלושה קטינים מאבות שונים, אשר שניים אינם ידועים, מתגוררת אצל הוריה, אינה עובדת, אינה מנהלת אורח חיים יציב, נוהגת לשתות אלכוהול ללא אבחנה עד שכרות.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

אמ"ץ 18-05-30853 משרד הרווחה - לשכה משפטית ירושלים ואח' נ' י ואח'

- 1 המשיבה מוכרת לשירותי הרווחה. שלושה מאחיה יצאו בצווי בית משפט לנוער לפנימיות ואף
2 היא הוכרזה כקטינה נזקקת.
3
4 למשיבה שני ילדים נוספים השוהים מיום 22/11/2016 באומנה חסויה ובינה לבינם
5 מתקיימים מפגשים במרכז קשר אחת לשבועיים. המשיבה אינה מגלה עניין בקטין על אף
6 שהוצע לה לבקרו.
7
8 26. ביחס לאב נטען תחילה שאין לקטין אב רשום ופניות למשיב טרם הגשת הבקשה נענו כי אינו
9 בטוח שהוא אבי הקטין. ניסיונות העו"ס לחוק הנוער לתאם פגישות עם המשיב בעניינו של
10 הקטין, לא צלחו. בעניין זה יוער כאמור כי לאחר בדיקת אבהות שבוצעה, נקבע ביום
11 06/07/2018 כי המשיב הוא אבי הקטין.
12
13 27. ביום 21/11/2017 נקבע למשיבה מפגש עם הקטין במרכז קשר. המשיבה כעסה שהפגישה
14 נקבעה לשעות הבוקר, דרשה כי יאספו אותה במונית ובסופו של יום לא הגיעה למפגש והקטין
15 המתין לה לשווא.
16
17 28. המשיבה אף לא התייצבה לבדיקות שתן שנדרשה לערוך.
18
19 29. בפגישה שנערכה עם המשיבה ואמה ביום 07/01/2018 התרשמה העו"ס כי המשיבה אינה
20 מביעה כל עניין בקטין ואף אמה ציינה כי אינה חשה בדבר כלפיו ועל הקטין לגדול במשפחה
21 אחרת.
22
23 30. המשיבה לא התייצבה לשתי ישיבות ועדת תכנון טיפול והערכה ובמסגרת ישיבת הועדה ביום
24 10/01/2018 הומלץ לפתוח תיק אימוץ בעניינו של הקטין ולהגיש בקשה לפי סעיף 12 (ג) לחוק
25 האימוץ.
26
27 31. בין לבין התנהלו הליכים נוספים בבית משפט לנוער ובסופו של יום הוכרז הקטין ביום
28 21/02/2018 כקטין נזקק.
29
30 32. המשיבה הופנתה למעון מלכישוע על מנת שתוכל לשקם חייה ואולי אף בעתיד לטפל בילדיה.
31 היא נקלטה במוסד ביום 09/04/2018 אולם ביום 11/04/2018 נמסרה הודעה כי עזבה המוסד.
32
33 33. מאז שהקטין הועבר למשפחת קלט לא בקשה המשיבה לראותו. היא אינה מסוגלת כעת או
34 בעתיד הנראה לעין לגדלו. המשיב לא הביע רצון לגדל הקטין.
35
36 34. יש לקבוע כי האימוץ יהיה אימוץ סגור ולא ניתן להעביר הקטין לטיפול המשיבה משעה
37 שאינה בעלת מסוגלות הורית לגדלו. היא מתקשה להבין האחריות הכרוכה בגידולו.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

אמ"ץ 18-05-30853 משרד הרווחה - לשכה משפטית ירושלים ואח' נ' י ואח'

מסתמכת על אמה שהיא זו שטפלה בשני ילדיה הבוגרים ואינה מבינה את אחריותה כאמו של הקטין. היא אינה פנויה ליצירת קשר עם הקטין, אינה מסוגלת להעניק לו תנאים בסיסיים ואף הוריה הרימו ידיים ואינם מסוגלים לסייע בגידולו.

35. בסיכומיו המשלימים הוסיף וטען כי במקרה דנן התקיימו הוראות סעיף 13(א)(7) לחוק האימוץ ביחס לשני המשיבים. שני המשיבים אינם מסוגלים לדאוג לקטין כראוי ולהערכת גורמי הטיפול והמומחים מצב זה לא ישתנה בעתיד הנראה לעין.

36. בהתייחס למשיב, הרי שהוא מסכים כי הקטין יאומץ אולם עתר כי אימוצו יהיה פתוח. עם זאת ונוכח המלצות גורמי הטיפול, אין להיעתר לבקשה, שכן מאז 01/07/2019 המשיב לא פגש את הקטין ועל אף שטען שההתנהלות נבעה מהקושי של מעבר משפחת האומנה עם הקטין לצפון, בפועל גרסה זו הופרכה משציין בפני העו"ס לחוק האימוץ כי הוא טרוד בבעיות בבית ובעבודה ומתקשה עם המצב והפסיק המפגשים עם הקטין מיוזמתו. המשיב אף בחר שלא להציג עמדתו בפני המומחית על אף שניתנה לו הזדמנות לעשות כן.

37. בהתייחס למשיבה, טען כי שתי חוות הדעת זהות קבעו כי המשיבה נעדרת כל מסוגלות הורית. ביחס לעבר ובהווה נטען כי אינה יכולה לדאוג לקטין בעבר ובהווה, אינה עובדת, ללא מעטפת משפחתית או טיפולית ומכחישה בעיותיה ולכן אינה מסוגלת להכיר בקיום נזקים וחסכים אצל בנה ולא תהיה מסוגלת לתקנם. היא לא עברה כל תהליך שיקומי או שינוי באורחות חייה. לא ניתן לשקם את מסוגלותה ההורית כדי להעלותה לרמה של יכולת דאגה סבירה לבנה.

38. הואיל ומצבם של ההורים הביולוגיים אינו עתיד להשתנות יש לבחון טובתו בהכרזתו כבר אימוץ. טובת הקטין הינה בקבלת בית קבוע, מיטיב ובהקדם ותוצאה זו תושג רק באמצעות אימוץ. עוד הוסיף כי במקרה דנן, לא מתקיימות נסיבות המצדיקות צמצום תוצאות האימוץ.

39. תגובת המשיבה

בסיכומיה טענה המשיבה כי עיון בחוות דעת המומחית מלמד כי נערך מפגש שטחי עם המשיבה וחוות הדעת מבוססת על מסמכי מכון שלם. המומחית ויתרה על מפגש אינטרקציה עם הקטין בנימוק כי נערך מפגש בין הקטין למשיבה במסגרת פגישת האינטרקציה במכון שלם. אין בחוות הדעת דבר עצמאי והיא נסמכת על זו של מכון שלם.

משכך, טענה כי יש להורות למומחית לקיים מפגשים כנדרש ולהשלים המבחנים הנדרשים ולאחר מכן לקבוע מועד לחקירת המומחית.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

אמ"ץ 30853-05-18 משרד הרווחה - לשכה משפטית ירושלים ואח' נ' י ואח'

40. עמדת המשיב וסיכומיו

בתגובתו מיום 22/05/2018 טען המשיב כי הוא מתנגד למסירת הקטין לאימוץ וביקש כי המשיבה תגדלו.

ביום 10/01/2019 הגיש המשיב תצהיר בו ציין שלעמדתו על הקטין לחיות במקום בו יוכל לחיות ברווחה כלכלית ותנאים טובים מאלו שהאב יכול ליתן לו. עוד ביקש להתעדכן במהלך חיי בנו על מצבו של הקטין וקצב התקדמותו בחייו.

ככל שהקטין יימסר לאימוץ מקום בו המשיבה לא תגדלו מבוקש שבית משפט יורה על אימוץ פתוח במסגרתו יוכל להיות בקשר עם הקטין.

המשיב טען בתגובתו כי הוא מביע הסכמתו לאימוץ פתוח ככל שהמשיבה לא תוכל לעמוד בעול גידול הקטין. לטענתו קיבל ההחלטה מאחר ומכיר במציאות של לגדול ללא תנאים נאותים והוא מעוניין כי בנו יקבל יותר משהוא קיבל. עם זאת, עתר כי יוכל לשמור עמו על קשר, להתעדכן במצבו ולדעת על התקדמותו בחייו.

41. לאחר קבלת עמדת היועמ"ש, אשר התנגד לחקירת המומחית ולקיומם של מפגשי אינטרקציה נוספים נוכח חלופי הזמן והעובדה שלא התקבלה תגובת המשיבה במועד, קבעתי ביום 23/09/2020 כי איני מוצאת מקום להורות על פגישת אינטרקציה נוספת לאור עמדת המומחית בסעיף 7 לחוות דעתה, שם קבעה כי: **מאחר ולא ראיתי כי האם עברה הליך טיפולי- שיקומי ובעצם לא עברה כל שינוי באורחות חייה, לא ראיתי לנכון לבצע מפגש אינטרקציה נוסף אשר סביר שהיה גורם נזק לילד שלא פגש את אמו המולידה מלבד יום הלידה ובאותו מפגש לפני כשנה**". עם זאת, חרף העובדה שלא הוגשה תגובה במועד, סברתי כי יש לאפשר למשיבה לחקור המומחית על חוות דעתה.

42. סיכומים משלימים

בסיכומים המשלימים שהוגשו בתיק, חזר המבקש על עמדתו לפיה יש להורות על אימוץ סגור.

מנגד, טענה המשיבה כי עסקינן בילדה שבעצמה ילדה ילדים ונראה כי גם אם באיטיות, הרי שהיא מתבגרת. הקשר עם ילדיה הנוספים עקבי ורצוף ולכן הסיכוי כי מסוגלותה ההורית תתפתח בזמן הקצר לכדי יכולת של ממש אינו מופרך.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

אמ"ץ 18-05-30853 משרד הרווחה - לשכה משפטית ירושלים ואח' נ' י ואח'

בנסיבות אלו עתר בא כח המשיבה כי אורה על השלמת הבדיקה כך שתעשה פגישה בין המשיבה לילדיה הנוספים ואז ניתן יהיה ליתן חוות דעת משלימה למסוגלות הורית ולהתייחס לסיכוי לעתיד.

בהתייחס לחוות דעת המומחית טען כי שגתה המומחית עת שלא בקשה לקיים מפגש אינטרקציה בין המשיבה לקטין, שהינה עיקרה של בדיקת המסוגלות ההורית. לא ניתן להסתמך על חוות הדעת ללא חומרי הגלם של המומחית אשר לא הובאו לחקירה. המומחית לא בדקה הקשר של המשיבה עם שני ילדיה הנוספים. המומחית הסתמכה על חומר ישן בדבר התמכרויות המשיבה ולא ערכה בעצמה כל בדיקה.

בניגוד לעמדת המומחית, בקשה המשיבה מספר פעמים ליצור קשר עם הקטין. עוד טענה כי המומחית מודה שיש משמעות לקשר של המשיבה עם ילדיה הנוספים הנמצאים באומנת חירום. המומחית לא עשתה דבר והגיעה לחוות הדעת עם דעה מקובעת.

משכך, אין לראות בחוות הדעת כלי עזר בידי בית משפט ויש לדחות הבקשה או לחילופין להורות על מינויו של מומחה נוסף.

43. המשיב חזר על עמדתו לפיה מעדיף שהקטין יחיה עם המשיבה והיא תגדל אותו ורק אם לא תוכל לעשות כן, יימסר לאימוץ. בנוסף, טען כי המחקרים מראים שיש להותיר קטין על מנת שיגדל אצל משפחתו הביולוגית ולא נעשה די על מנת לבחון החלופה הזו, שכן הנחות המבקש היו על סמך היסטוריה קודמת שלא ניתן להתבסס עליה במקרה דנן. אכן, מעברה של המשיבה עולה כי היתה צעירה מאוד בעת לידת ילדיה האחרים וכי היא לא קבלה כל סיוע אולם נראה כי התבגרה במהלך השנים והקשר שלה עם ילדיה הנוספים רציף ומשתפר.

בנסיבות אלו, טען כי חוות דעת המומחית אינה נכונה ובשלב זה, יש להפנות הקטין למשפחת אומנה נוכח הניסיון החיובי עם שני ילדיה הנוספים.

44. המסגרת הנורמטיבית

תיקי אימוץ, הם הקשים ביותר בהכרעתו השיפוטית של שופט המשפחה ועל בית משפט לנהוג בהתאם לדין ומתוך כוונה שהכרעתו תיטיב עם הקטין ואף אם הכרעתו נכונה היא, התוצאה לעולם אינה פשוטה שכן על בית משפט לראות לנגד עיניו את טובת הקטין.

משכך, בבואו של בית משפט לבחון הכרזה על קטין כבר אימוץ, בהיעדר הסכמת ההורים הביולוגיים, עליו לבחון התקיימותם של שני תנאים עיקריים (ראו, בע"מ 377/05 פלונית ופלוני ההורים המיועדים לאימוץ הקטין נ' ההורים הביולוגיים, פ"ד ס (1) 124 (2005)).

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

אמ"ץ 18-05-30853 משרד הרווחה - לשכה משפטית ירושלים ואח' נ' י ואח'

שלב זה נחלק לשני שלבי משנה: הראשון, האם מתקיימת עילה המאפשרת הכרזה על הקטין
כבר אימוץ בהתאם להוראות סעיף 13 (א) לחוק האימוץ והשני, האם טובתו של הקטין
מובילה להכרזתו כבר אימוץ (ראו בע"מ 9447/16 פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה - משרד
הרווחה, פורסם ביום 28/02/2017).

עוד נקבע בפסיקה כי יכול ובית משפט יגיע למסקנה שלמרות קיומה של עילת אימוץ, טובת
הקטין מחייבת שלא לנתק הזיקה המשפטית בינו לבין הוריו הביולוגיים ובמקרה שכזה,
הקטין לא יוכרז כבר אימוץ (ראו בע"מ 377/05 לעיל).
ככל שבית משפט יקבע שקיימת עילת אימוץ וטובת הקטין מצדיקה אימוצו, יבחן בית משפט
האם ניתן בנסיבות העניין לצמצם את תוצאותיו של האימוץ.

45. בעניין הנדון טען המבקש כי קיימת עילת אימוץ בהתאם להוראות סעיף 13 (א)(7) לחוק
האימוץ ונתמלאו תנאיו לפיהם: "באין הסכמת הורה, רשאי בית משפט, לפי בקשת היועץ
המשפטי לממשלה או נציגו, להכריז על ילד כבר אימוץ, אם נוכח כי נתקיים אחד
מאלה:....ההורה אינו מסוגל לדאוג לילדו כראוי בשל התנהגותו או מצבו, ואין סיכוי
שהתנהגותו או מצבו ישתנו בעתיד הנראה לעין על אף עזרה כלכלית וטיפולית סבירה
כמקובל ברשויות הסעד לשיקומו".

בהתאם להוראות הפסיקה, בחינת מסוגלותו ההורית של ההורה הביולוגי נעשית מתוך
נקודת מבט אובייקטיבית, האם בפועל יש ביכולתו לדאוג לילדו ולא בחינת השאלה האם הוא
מעוניין בכך. עוד נקבע בפסיקה כי מדובר בהיעדר מסוגלות הורית אשר אין להניח כי תשתנה
בעתיד הנראה לעין ואין די בעזרה כלכלית וטיפולית סבירה כדי להביא לשינוי המצב הקיים
בעתיד הנראה לעין (ראו בע"מ 6593/06 פלוני נ' היועץ המשפטי, פורסם ביום 22/03/2007)

ביחס לעילה זו, קיימים שני עקרונות שונים המושכים כל אחד לכיוון אחר, האחד,
האוטונומיה המשפחתית, כלומר, זכות ההורה והקטין למימוש קשר הדם הטבעי ביניהם
כאשר על פי עקרון זה אל לרשויות השלטון להתערב בקשר אוטונומי זה. מדובר בעיקרון על
חוקתי שבמוקדו זכותם הטבעית של ההורים לגדל את ילדם וזכותו הטבעית של הילד לגדול
בחקיק הוריו הביולוגיים (ראו בע"מ 778/09 פ"ד ס"ג 111(3)). עם זאת, עקרון זה עלול לעמוד
בסתירה לעקרון טובת הילד שהוא העקרון השני.

עקרון טובת הילד הוא עקרון רחב המכיל שיקולים רבים שעניינם הגנה על שלומם וטובתם
של ילדים. בין אלו נמנית זכותו לדמות הורית שתוכל לספק לו את צרכיו הפיזיים והרגשיים.
"טובת הקטין מחייב בסיס משפחתי קבוע ויציב, אשר יוכל לספק לו תשומת לב, חיבה
ודאגה ראויה. עליו להינות מתחושת ביטחון, קביעות, שייכות, התמדה ויציבות" (ראו בע"מ
9229/04, פורסם ב- 10/08/2005).

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

אמ"ץ 30853-05-18 משרד הרווחה - לשכה משפטית ירושלים ואח' נ' י ואח'

46. עם זאת, יש לציין, כי טובת הילד כשלעצמה, אינה מקימה עילת אימוץ עצמאית. בעניין זה קבע כבוד הנשיא ברק (כתוארו דאז) כי:

"כדי להצדיק פגיעה באוטונומיה ובפרטיות של התא המשפחתי, וכדי להצדיק הוצאתו של קטין מרשות הוריו הטבעיים, צריכה להקים עילה מיוחדת ויוצאת דופן. טובתו של הקטין כשלעצמה, אינה עילה שכזו. אין מוציאים ילדים מרשות הורים, רק משום שטובתם של הילדים דורשת זאת..." (ע"א 577/83 היועץ המשפטי לממשלה נ' פלונית, פ"ד לח (1) 461).

נוכח האמור ולאור הפגיעה באוטונומיה המשפחתית, נקבע בפסיקה כי לאור העובדה שעקרון האוטונומיה המשפחתית הוא בעל מעמד קונסטיטוציוני, הרי שפגיעה בו תותר במקרים חריגים בלבד ויש לפרש עילה זו בזהירות מירבית ועל דרך הצמצום (ראו בע"מ 3329/08).

47. עוד נקבע בפסיקה ביחס לעילה זו הקבועה בסעיף 13(א)(7) לחוק האימוץ כי היא מתמקדת בשני צירי זמן הווה ועתיד. היא מחייבת בחינת השאלה האם ההורה אינו מסוגל כעת לדאוג לילדו הקטין והאם מדובר במצב שעשוי להשתנות בעתיד. בעניין זה יצוין, כי ניסיון העבר יש בו בכדי להעיד על העתיד. יחד עם זאת וככל שקיימות ראיות המעידות על שינוי, הרי שחרף העבר, קיים סיכוי לעתיד.

על אף האמור, אין די בסיכוי ערטילאי לשינוי המצב ואין די בכוונות ותקוות, יש צורך בסיכוי אובייקטיבי סביר לכך שלהורים הביולוגיים תהיה בעתיד יכולת הורית לגדל את ילדיהם. בהתייחס לפרק הזמן אותו יש להמתין, הרי שהוא נבחן מנקודת ראותם של ילדים. ויודגש, שאלת המסוגלות ההורית נבחנת על פי התנהגות ההורה הביולוגי בעבר וכלי נוסף הינו חוות דעת מומחה הבוחנת את המסוגלות ההורית.

בתיק מונה כאמור ד"ר שרי ממכון שלם תחילה כאמור בהחלטתי מיום 29/07/2018. חוות דעתו של המומחה הוגשה לתיק ביום 13/05/2019 והוא נחקר עליה.

48. בפסק דינו של בית משפט עליון בבע"מ 8098/19 נקבע כי **"הצענו כי תינתן חוות דעת נוספת על ידי מומחה שימנה בית משפט לענייני משפחה בשאלת המסוגלות ההורית של המבקשת לאחר שייפגש עימה..."**. בנסיבות אלו ונוכח הטענה הזוהה בתיק שבפניי והטענה שעמדה בפני בית המשפט נשוא הערעור לפיה המומחה שנתן את חוות הדעת לא נפגש עם מושא חוות דעתו ויש בכך בכדי לפגוע במשקל שיש ליתן לחוות הדעת ולאור בקשה שהוגשה בעניין, הוריתי כאמור, על מינוי מומחית נוספת.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

אמ"ץ 18-05-30853 משרד הרווחה - לשכה משפטית ירושלים ואח' נ' י ואח'

חוות דעת המומחית

בהחלטתי מיום 20/02/20 הוריתי על מינוי מומחית חדשה, הגב' ללי גרשנזון ולא על מתן חוות דעת מעודכנת על ידי ד"ר שרי לאחר שייפגש עם המשיבים וזאת מהטעם שאני מתקשה לראות כיצד דעתו של המומחה אשר נתן חוות דעתו לא תהיה נעולה בעת מתן חוות דעת עדכנית.

עם זאת ולצורך ייעול ההליך ובשים לב לטענות בדבר עלויות כספיות גבוהות נוכח הצורך במתן חוות דעת נוספת קבעתי כי המומחית רשאית להסתמך על הבדיקות המקדימות שנעשו ככל שימצא בכך צורך וקבעתי כי המומחית לא תעיין בחוות דעתו הסופית של ד"ר שרי והצדדים יעבירו לה בדיקות מקדימות שנעשו על פי דרישתה. יצוין כי הצדדים לא טענו דבר בהתייחס להחלטות המקדימות שיש להעביר למומחית.

49. בהודעתה מיום 5/3/20 הודיעה המומחית כי היא מסכימה לשמש כמומחית ובתנאים שנקבעו על ידי. עוד הודיעה כי על מנת לבצע את הבדיקה (לפגוש את הצדדים, לצפות במפגש אינטרקציה ולעיין במסמכים שיישלחו לה על ידי המומחה הקודם) עליה לקבל אישור תקציבי.

50. בהחלטה שניתנה על גבי הודעתה קבעתי ביום 08/03/2020 כי הינני מורה כמבוקש וההודעה הועברה לידיעת הצדדים. על אף האמור והגם שהחלטותי מיום 20/02/2020 ומיום 05/03/2020 הועברו לצדדים, בחרו המשיבים שלא להלין עליהן. לא עתרו למנוע הצגת מסמכים ובדיקות קודמות למומחית ולא הלינו על החלטות אלו או על הודעת המומחית כי בדעתה לעיין במסמכים שיתקבלו מהמומחה הקודם.

51. משכך וחרף טענות המשיבים כי המומחית לא בצעה בדיקות עצמאיות והסתמכה על חומר רפואי ישן הרי שדין טענות אלו להידחות. המשיבים ידעו היטב כי בדעת המומחית לפעול על פי המידע שהיה מונח בפני ד"ר שרי ועל המבחנים שנעשו במכונו ולו סברו כי קיימת הצדקה להגשת חומר נוסף או ביצוע מבחנים נוספים היה עליהם לטעון בעניין טרם הגשת חוות הדעת.

52. זאת ועוד, המשיבים טענו כי המומחית לא הביאה לבית משפט את חומר הגלם עליו הסתמכה. בעניין זה העידה המומחית כי :

"לא חשבתי שאני צריכה להביא את חומרי הגלם. קיבלתי מהם את הדוחות ולא את חוות הדעת כפי שבית המשפט קבע. אני ביקשתי לקבל מהם את חומרי הגלם" (ראו עמוד 3 לפרוטוקול מיום 20/10/2020).

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

אמ"ץ 30853-05-18 משרד הרווחה - לשכה משפטית ירושלים ואח' נ' י ואח'

הערה נפרדת- בעניין מיספור העמודים בפרוטוקול מיום 20/10/2020, יוער כי מספרי העמודים בפרוטוקול זה הוספו על ידי בכתב ידי בעת מתן פסק הדין לאחר שנוכחתי כי בשגגה אלו לא נרשמו בעת הקלדת הפרוטוקול ועמודי הפרוטוקול מוספרו כעת על ידי למען הנוחות ולצורך הפניות לפרוטוקול).

עוד העידה המומחית בהתייחס לשאלה מדוע לא הביאה חומרי הגלם כי:
"אני מסתמכת אך ורק על המבחנים ועל מפגש האינטרקציה של מכון שלם... חומר הגלם הוא לא חומר שלי". (עמוד 4 לפרוטוקול מיום 20/10/20).

מעיון בחוות דעתו של המומחה ד"ר שרי מיום 13/05/2019 עולה כי צורפו לחוות הדעת והוגשו לתיק המסמכים הבאים: דו"ח פסיכודיאגנוסטי שנערך למשיב, דו"ח פסיכודיאגנוסטי שנערך למשיבה, דו"ח פסיכודיאגנוסטי שנערך לקטין, סיכום בדיקת אינטרקציה בין המשיב לקטין, ראיון עם ההורים האומנים, סיכום בדיקת אינטרקציה בין המשיבה לבין הקטין וסיכום הממצאים.

בנסיבות אלו וכאשר המומחית העידה כי אלו החומרים עליהם הסתמכה ושעה שאלו חומרי הגלם המצויים בתיק בית המשפט, לא מצאתי מקום לשעות לטענה לפיה המומחית לא הביאה את חומרי הגלם עליהם נסמכת לדיון בו נחקרה ואני קובעת שלא היה צורך להביאם בשנית, שעה שאלו מצויים בתיק בית המשפט.

53. המשיבה הוסיפה וטענה כנגד חוות דעת המומחית כי חוות הדעת נערכה מבלי שנערך מפגש אינטרקציה בין המומחית לקטין. בעניין זה הסבירה המומחית מדוע על פי נסיונה המקצועי בחרה שלא לערוך מפגש שכזה.

בעדותה ציינה כי: "בכל תיק שאין קשר בין האמא לילד, אני בודקת וקוראת ואז אני מחליטה אם לקיים מפגש אינטרקציה. מצד אחד, כמה מידע אקבל במפגש חד פעמי עם ילד שלא מכיר את ההורה, ומצד שני האם זה יעשה נזק לילד, האם יגרום לו בלבול ויהיה בחרדה שמעבירים אותו לאדם אחר. כשיש קשר, תמיד אני עושה מפגש אינטרקציה... יש תיקים שאני עושה חמישה מפגשים, עם חמישה ילדים שונים. אבל כשהילד לא מכיר את האמא והמפגש הקודם היה טראומטי והילד צורח שעה שלמה, זה אומר דרשני..."
ש...את אומרת בגלל שבכה בפגישה קודמת?

ת. בגלל שבכה שעה שלמה. לפי הסיכום שהוגש לי המשיבה לא ידעה להתמודד. המשיבה עצמה בקשה שההורים האומנים ייכנסו כדי להרגיע את הילד וידעתי שלא חל שינוי. היא ממשיכה לגור אצל ההורים, ממשיכה לא לעבוד. היא מבקשת לגדל את הילד עם אחותה שגם היא נראית לא בשלה. היא לא מגיעה מעמדה אחרי שהתקדמה והלכה להדרכה ופגשה

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

אמ"ץ 18-05-30853 משרד הרווחה - לשכה משפטית ירושלים ואח' נ' י ואח'

יותר את הילדים שלה. היא אומרת שחשוב לה לפגוש את הילד, והיא לא קדמה את זה בכלל...".

(עמוד 5 לפרוטוקול מיום 20/10/20)

מסיכום האינטרקציה של המפגש שנערך בין המשיבה לבין הקטין מיום 12/05/2019 עולה כי בבדיקה זו נצפתה אינטרקציה לא תקינה בין הקטין לאמו המולידה. הם לא הצליחו להסדיר היחסים ביניהם ולהיות רגועים יחד ועבור כל אחד מהם זו היתה חוויה שלילית. עבור הקטין, המפגש נתפס כמיותר וכל רצונו היה לחזור להוריו האומנים. האם המולידה, המשיבה, דברה אליו בצורה לא מותאמת לחלוטין ומצוקת הקטין אף הפריעה לתחושת ההומאוסטזיס הרגשי שלה ואף "הוציאה אותה מהכלים" עד כדי בקשה שהאם האומנת תבוא להרגיע את הקטין. עוד עולה כי האם הביולוגית, המשיבה, הכירה בעובדה שהיא דמות זרה עבור הקטין שאינו יכול לזכור אותה ולא נצפה שביב רמיזה ולו הקטן מצידה שהיא מצירה על היעדר הקשר עם בנה.

אציין כי המומחית ציינה עם קבלת המינוי כי בדעתה לערוך מפגש אינטרקציה, אולם נמנעה מכך בנסיבות הקיימות לאחר עיון בסיכום מפגש קודם, לאחר מפגש עם המשיבה ולאחר שהפעילה שיקול דעתה. משכך, לא התרשמתי כי דעתה היתה נעולה בנוגע לקיום מפגש האינטרקציה והחלטתה בעניין התקבלה לאחר שעיינה בחומרי הגלם שהוצגו בפניה.

בנסיבות אלו ונוכח עדות המומחית, אף אני סבורה שבהיעדר כל התקשרות ושעה שהמפגש הקודם היה טראומטי לשני הצדדים ושעה שהמשיבה לא עברה כל שינוי בחייה לא טיפולי ולא שינוי אחר, כי יש בקיום מפגש אינטרקציה בכדי להועיל למשיבה או לקטין ואף עמדתי כעמדת המומחית כי מפגש כזה של שתי דמויות מנותקות לחלוטין, למעט קשר הדם בכדי להועיל לצדדים ונזקו עולה על תועלתו ואין בו בכדי לסייע להליך בכל דרך.

משכך, לא מצאתי כי בעובדה שלא התקיים מפגש אינטרקציה יש בכדי לפגוע בחוות דעתה המנומקת של המומחית שהוגשה לתיק.

54. טענה נוספת כנגד חוות דעת המומחית היתה כי לא נעשה כל מפגש אינטרקציה בין המשיבה לבין שני ילדיה הנוספים.

בעניין זה העידה המומחית כי הקשר של המשיבה עם שני ילדיה האחרים אינו דומה לקשר עם הקטין. ביחס לילדים הנוספים, העידה המומחית כי הם גדלו תחילה עם המשיבה ויצרו עימה קשר, היא היתה שותפה לגידולם ונוצרה התקשרות בינה לבין הילדים. עם הקטין המצב שונה, מעל שנה לא בקשה לראות אותו, לראשונה פגשה אותו במפגש האינטרקציה. (לעניין זה אציין כי נפלה שגגה בדיווח המומחית, שכן המשיבה נפגשה פעם נוספת עם הקטין ביום 24/1/2019 במפגש בו נכחה עו"ס לחוק האימוץ, אשר ציינה כי במהלך כל המפגש היה

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

אמ"ץ 18-05-30853 משרד הרווחה - לשכה משפטית ירושלים ואח' נ' י ואח'

צורך בתיווך ועידוד ביצירת הקשר בינה לבין הקטין) ונראה שעם הקטין לא נוצרה התחברות רגשית מצד המשיבה אל הקטין שנתיים וחצי ולא היתה כל נכונות אמיתית מצידה לפגוש אותו.

כך גם ציינה המומחית כי מפגש אינטרקציה עם שני הילדים הנוספים אינו חסר לצורך מתן חוות דעתה שכן לא ניתן להסיק משני ילדים שגדלו עם המשיבה במשך לשנתיים לעומת ילד שהוצא מחזקתה בסמוך ללידה (ראו עדותה בעמוד 6 לפרוטוקול מיום 20/10/2020)

מעבר לאמור, יש ליתן הדעת שעל אף העובדה שבית משפט מעריך את דבקותה של המשיבה בשמירת הקשר עם ילדיה הגדולים, אין לשכוח כי אלו אינם גדלים עמה ואין להקיש מילדים שגדלו עמה תקופה מסוימת, מכירים ומזהים אותה כאמם ומנהלים איתה קשר רציף, הגם שאחת לשבועיים במרכז בקשר, לבין קשר עם הקטין, עמו נפגשה פעמיים בלבד במהלך חייו ביום 24/1/2019 וביום 12/05/2019.

משכך ושעה שהקשר בין המשיבה לבין ילדיה הנוספים אשר היתה שותפה לגידולם במשך שנתיים עד אשר הוצאו מביתם שונה בתכלית מהקשר בינה לבין הקטין אשר מעולם לא נוצרה בינה לבינו כל התקשרות רגשית, לא מצאתי חרף טענות המשיבה כי יש מקום לבצע פגישת אינטרקציה נוספת בין המשיבה לבין ילדיה הנוספות ואני קובעת כי אין בפגישה שכזו בכדי להשליך על מסוגלותה ההורית ביחס לקטין.

55. המשיבים הוסיפו וטענו כי המומחית הסתמכה בעניין התמכרויותיה של המשיבה על חומר ישן ולא רלוונטי, אלא שלא מצאתי מקום לקבל הטענה.

המומחית עיינה במסמכים שנשלחו על ידי הצדדים, עיינה בבדיקות המקדימות וחומרי הגלם ממכון שלם, פגישה פרונטאלית עם המשיבה, שיחה עם ההורים האומנים ושעת משחק עם הקטין. המומחית היא הגורם המקצועי אשר נדרש להציג חוות דעתו בפני בית המשפט ולא מצאתי כל טענה עניינית באשר לאופן בו בוצעה עבודתה, מה גם שלא עלתה טענה ספציפית ביחס לחומר שלא הומצא לה בעניין זה.

המשיבה טענה כי לחלוף הזמן במצבה של המשיבה, יש בכדי להשפיע על מסוגלותה ההורית. המשיבה בחורה צעירה, יש לה קשר טוב ורציף עם ילדיה האחרים ואין זה מופרך כי מסוגלותה ההורית תתפתח בזמן קצר לכדי יכולת של ממש ומשהתעלמה מכך המומחית, יש להשלים את חוותה בהתייחס לסיכוי לעתיד.

בעניין זה העידה המומחית כי: "המשיבה עם יכולות קוגניטיביות נמוכות עם מוטיבציה נמוכה לעשות שינוי...המשיבה בלטה במוגבלות שלה, בצמצום שלה, בדלות...לא נצלה את השלוש שנים ואני מודעת שהיא בחורה צעירה ובשלוש שנים האלה לא עשתה הרבה כדי לצאת ממצב של מצוקה ולא עשתה כלום, מלבד להגיד אני אהיה בתוכנית...התרשמתי שבשלוש השנים, לא היה כל תזוזה, עוד לפני הקורונה...אין לי שום ביטחון שהמשיבה

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

אמ"ץ 30853-05-18 משרד הרווחה - לשכה משפטית ירושלים ואח' נ' י ואח'

תתבגר ותהיה חזקה ויציבה ותוכל להוות עבור הילד איזשהו סוג של עוגן... (עמוד 7 לפרוטוקול מיום 20/10/20).

עוד הבהירה המומחית כי לא סברה שיש צורך בביצוע מבחנים נוספים. בנסיבות אלו ומשלא הוצג כל מידע חדש בעניינה של המשיבה, טיפול או שינוי שעשתה בחייה, לא מצאתי כי קיים מידע רלוונטי שלא הובא בפני המומחית או כי היה צורך לבצע מבחן נוסף אשר יש בו בכדי להשפיע על תוצאות חוות הדעת.

אף הטענה לפיה שוחחה עם המשיבה שעה אחת בלבד, לא מצאתי כי יש בה בכדי לפגום בחוות הדעת. המומחית היטיבה לפרט במסגרת חוות הדעת את המפגש כולו. הבהירה שלרוב מפגשים מסוג זה אורכים כשעתיים ובמקרה דן, ארך כשעה לערך נוכח הדלות והתשובות הקצרות של המשיבה. תשובותיה הסתכמו בכשתיים שלוש מילים וקשייה להרחיב במענה לשאלות. כן ציינה המומחית כי בחלק מהפגישה אחותה שהגיעה עמה לפגישה ענתה במקומה והיא שתקה.

בנסיבות אלו ומשהתקבל אצל המומחית המידע הרלוונטי אף במסגרת של פגישה שארכה שעה אחת בלבד, לא מצאתי כל פגם בעובדה זו.

כידוע, בהתאם לפסיקה כשבית משפט ממנה עד על מנת שחוות דעתו תספק נתונים מקצועיים לבית המשפט לצורך הכרעה בדיון וסביר שבית משפט יאמץ את ממצאי המומחה, אלא אם נראית סיבה בולטת לעין שלא לעשות כן (ראו ע"א 298/88 חברת ניימן השכרה בע"מ נ' רבי, נרשם במאגרים ביום 31/12/88).

עם זאת, יובהר כבר עתה כי היעזרות בחוות דעת מקצועית אינה פוטרת את בית המשפט מלהפעיל שיקול דעת עצמאי (ראו בע"מ 2103/13 פלונית נ' משרד הרווחה - היועץ המשפטי לממשלה, פורסם ביום 18/06/2013).

בכל הנוגע לחוות דעת מסוגלות הורית, הלכה היא שכאשר מוגשת לבית משפט חוות דעת הגיונית ומשכנעת באשר לקיומה של מסוגלות הורית ובפרט כאשר מדובר במומחה מטעם בית משפט, יש לייחס משקל נכבד להמלצה וניתן לסטות ממנה רק בהינתן טעמים כבדי משקל המצדיקים זאת (ראו בע"מ 4259/06 פסקה 23, פורסם ביום 13/07/2003).

בנסיבות אלו ומכל האמור לעיל, לא מצאתי כל מקום להורות על עדכון חוות דעת המומחית, דרישה לביצוע מבחנים נוספים, דרישה לבדיקת המפגשים בין המשיבה לבין ילדיה הנוספים או קיום מפגש אינטרקציה בינה לבין הקטין. משכך, לא מצאתי כל מניעה מלהסתמך על חוות דעת המומחית במסגרת מתן פסק הדין שעה שמונתה ליתן חוות דעתה המקצועית על מסוגלותם של המשיבים ביחס לקטין.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

אמ"ץ 18-05-30853 משרד הרווחה - לשכה משפטית ירושלים ואח' נ' י ואח'

בשולי הדברים יוער כי ככל שסבר מי מהמשיבים כי מדובר בחוות דעת חסרה, לא ברור מדוע לא בחר לפנות בשאלות הבהרה למומחית טרם חקירתה ולכאורה ראוי היה שהדבר ייזקף לחובת המשיבים. עם זאת ושעה שאנו עוסקים בדיני נפשות, לא מצאתי מקום ליתן משקל כלשהו לעובדה זו, הגם שראוי היה לפנות בשאלות הבהרה למומחית טרם החקירה.

56. מן הכלל אל הפרט

האם מסוגלים המשיבים לדאוג לקטין

המשיבה

התשתית הראייתית בתיק נסקרה בפירוט בתחילת ההליך ואחזור עליה בקצרה. המשיבה היא בת למשפחת מצוקה המוכרת לשירותי הרווחה שנים רבות. למשיבה שלושה אחים ואחות, כאשר גם היא כקטינה ואחיה, הוכרזו כנזקקים. המשיבה הביאה הקטין לעולם בגיל 19 לאחר לידת שני ילדים נוספים מאבות שונים, שאינם ידועים והנמצאים באומנה חירום. כעולה מהחומר שצורף לתיק, שני הילדים הנוספים גדלו בבית המשיבה עד הגיע הבן לגיל שנתיים כאשר המשיבה לא גדלה בעצמה את ילדיה הנוספים, אלא המשיכה לבלות ולשתות לשוכרה ועול הטיפול בהם נפל כאמור בעיקר על אמה אליה הועברה המשמורת על הקטינים אשר הוכרזו כקטינים נזקקים. בסמוך ללידת הבת, פנתה אמה לשירותי הרווחה ואמרה שאין לה עוד כוחות להמשיך ולטפל בילדים ומאז הם הוצאו ממשמורת האם והועברו למשפחת אומנה חירום כאשר המשיבה נפגשת עמם אחת לשבועיים במרכז קשר. הקטין נולד ביום 2/11/2017 ומייד לאחר לידתו ננקטו הליכי חירום בעניינו והוא הועבר לקלט חירום. מהחומר שצורף לתיק עולה כי נסיונות להפגיש בין האם לקטין לא צלחו. כך לא הגיעה למפגש עמו שנקבע ליום 21/11/2018. נסיונות העו"ס לאתר המשיב נכשלו אף הם אולם בסופו של יום אותר וטען תחילה כי הוא בטוח שאין מדובר בבנו. לאחר בדיקת סיווג רקמות שנערכה, הובהר כי הוא האב.

בין לבין התנהל הליך פלילי כנגד המשיבה במסגרתו הודתה בתקיפה סתם וניתן כנגדה צו השגחה בתנאי מגורים במלכישוע, כאשר בפועל, יומיים לאחר קליטתה עזבה המקום.

הקטין הוכרז כקטין נזקק ביום 21/2/2018 כשלאחריו, החלו ההליכים בפניי עת הוגשה בקשה לפי סעיף 12 (ג) לחוק האימוץ ובקשה נוספת להכריז על הקטין כבר אימוץ.

במסגרת החלטתי בתיק 18-04-17188 מיום 08/07/2018 הועבר הקטין למשפחה שתסכים לקבלו בכוונה לאמצו ככל שיוכרז בר אימוץ וזאת לפי הוראות סעיף 12(ג) לחוק האימוץ.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

אמ"ץ 30853-05-18 משרד הרווחה - לשכה משפטית ירושלים ואח' נ' י ואח'

במהלך ההליך המשפטי המתנהל בפניי למעלה משנתיים וחצי ובכל מהלך חיי הקטין, למעשה, נפגשה המשיבה עם הקטין פעם אחת במסגרת פגישת אינטרקציה לצורך קבלת חוות הדעת ועוד פעם אחת במפגש שנערך על פי החלטתי בנוכחות העו"ס לחוק האימוץ ביום 24/01/2019, הגם שהוריתי על קיום מפגשים בין המשיבים לבין הקטין כבר בהחלטתי מיום 08/07/2018.

המשיבה נחקרה בפניי, במסגרת חקירתה העידה כי בעבר "נכנסה לשתייה חזק" (שורה 21 עמוד 27 לפרוטוקול מיום 11/12/2019).

ביחס לילדיה הנוספים העידה כי היו תקופות רעות בהן לא התייחסה אליהם ואמה היא זו שטפלה בהם (עמוד 28, שורות 2-3).
שנשאלה באם השתנה משהו מאז שהילדים הוצאו מרשותה והאם עברה שינוי כלשהו, לא ידעה מה להשיב.

בכל הנוגע לקשר שלה עם הקטין ביחס לקשר עם אחיו, ציינה המשיבה שגם היא אינה מצליחה להבין ההבדלים בקשר וציינה כי לגדולים תמיד הולכת ולא מפספסת יום, אולם עם הקטין, היא לא יודעת. כשנשאלה מדוע לא הגיעה למפגשים שנקבעו עם הקטין, לא היה בפי המשיבה כל מענה אלא שתיקה מצידה (עמוד 30, שורות 6-8 לפרוטוקול). משכך, ניתן לראות כי יחסה של המשיבה לקטין שונה מזה של ילדיה האחרים בהיעדר כל קשר בינה לבינה. כאמור לעיל, הקטין כיום כבן ארבע לערך והמשיבה נפגשה עימו פעמיים בלבד ולא עשתה כל מאמץ להיפגש עמו חרף ההחלטה על קיום המפגשים.

בנוסף, ציינה כי היא לא אוהבת את הרווחה ולכן לא הגיעה לפגישות עם נציגיה. עם זאת, ציינה כי העו"ס לחוק האימוץ מבינה אותה ומנסה לעזור לה (עמוד 31 לפרוטוקול, שורות 4-5).

כך גם ציינה כי יודעת שעד עתה לא עשתה כלום כדי להביא לשינוי במצבה אבל היא יודעת שמצבה ישתנה וציינה כי אינה סבורה שניתן כעת ליתן לה הילד על מנת שתגדלו (ראו עמוד 32 לעדותה, שורות 1-3).

מאז עדותה חלפו כשנה וחודשיים ולא חל כל שינוי במצבה ואף לא התרשמתי כי המשיבה עברה טיפול משמעותי כלשהו. היא מתגוררת בבית הוריה. המצב בבית מורכב. בעניין זה ציינה העו"ס בפניי ביום 20/10/20 כי היא שומרת על קשר עם המשיבה והמצב בביתה לא טוב. בין ההורים שוררת אלימות, האב לאחר ניסיונות אובדניים ואמה הורחקה מהבית ולאחר שהפרה הצו היתה במעצר בית ובהמשך, אמה היתה בבית חולים, האבא בכלא והאח האמצעי שהוא אח אלים עם עבר פלילי חזר הביתה והמצב בינו לבין המשיבה לא טוב.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

אמ"ץ 18-05-30853 משרד הרווחה - לשכה משפטית ירושלים ואח' נ' י ואח'

המשיבה בקשה לצאת מהבית אבל בפועל ולמרות שנקבעו עמה פגישות לא הגיעה לפגישות מאחר ולעמדתה היא צריכה לסייע לאמה ולהתמודד עם אח אלים בבית. עוד ציינה העו"ס כי בנקודת זמן הנוכחית, היא לא רואה אפשרות לשינוי אצל המשיבה.

המשיב

המשיב עצמו לא נכח כלל בדיונים שהתקיימו בתיק ועמדתו הוצגה באמצעות בא כוחו. המשיב הגיע לדיונים קודמים במסגרת הבקשה לפי סעיף 12 (ג) לחוק האימוץ. המשיב כאמור הגיש תצהיר מיום 3/1/2019 ובו ביקש כי הקטין יגדל במקום חם ואוהב ובתנאים טובים מאלו שהוא חווה במהלך חייו.

בסיכומיו טען כי על הקטין לגדול בבית אמו ולא נעשה די בכדי לבדוק החלופה הבסיסית להותירו בחזקתה. לעמדתו המבקש מקובע בעמדתו בהתבסס על עברה של המשיבה בהליכים קודמים כשהיתה צעירה וסביר שכעת תקבל עזרה מגורמים מקצועיים ובני משפחתה.

בכל הנוגע לבני משפחת המשיבה, לא מצאתי מקום לקבל הטענה. אכן, בתחילת ההליכים שהתקיימו בתיק הקשור התייצבה אימה של המשיבה לדיונים בפניי, אלא שתקופה ארוכה לא התייצבה האם בדיונים. מעבר לאמור, נוכח המצב המורכב בבית, נראה כי האם טרודה בבעיות נוספות ולא התרשמתי כי קיימת נכונות כלשהי מצד משפחתה של המשיבה להירתם ולסייע לה ולא הוצגה בפניי כל אופציה ריאלית בעניין.

המשיב לא הציע לגדל הקטין בעצמו וביקש שכל שייקבע כי אין באפשרות המשיבה לגדלו, הוא יימסר לאימוץ ובלבד שהוא יוכל לראותו מספר פעמים בשנה.

משכך, נראה כי אף המשיב סבור כי אין לו כל מסוגלות הורית לגדל הקטין ולא ראיתי שום מחויבות מצידו להליך. בענין זה אציין כי הגם שהמשיב נבדק במכון שלם, הוא נמנע מלהיפגש עם המומחית שמונתה על אף שנעשו ניסיונות מצידה להשיגו מספר פעמים ונראה כי גם בכך יש להעיד אודות מסוגלותו ההורית של האב לגדל הקטין.

מעבר לאמור, משפחתו של המשיב אינה יודעת על הקטין. אציין כי לאחר שנקבע כי המשיב הוא אבי הקטין, החלו להתקיים מפגשים חיוביים בינו לבין הקטין שהתקיימו חודשים רבים ופסקו בסמוך למועד בו נודע למשיב על מעבר משפחת האומנה עם הקטין לצפון הארץ.

בעדותה ציינה העו"ס לחוק האימוץ כי בשיחותיה עם המשיב הודיע לה כי יש לו בעיות רבות בבית ובעבודה אותן העדיף לא לפרט ולמעשה, המשיב ניתק קשר עם גורמי הטיפול מסוף ספטמבר 2019 עת ומאז לא התקיימו מפגשים בינו לבין הקטין וזאת על פי בקשתו. יוער כי עמדה אחרת בעניין המשיב לא הוצגה בפניי, משבחר שלא להתייצב לדיונים בתיק הגם שהיה מיוצג לכל אורך ההליך.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

אמ"ץ 18-05-30853 משרד הרווחה - לשכה משפטית ירושלים ואח' נ' י ואח'

57.

בתיק כאמור מונו שני מומחים ד"ר שרי אשר הוחלף בגב' ללי גרשנזון. בחוות דעתה של הגב' גרשנזון ציינה המומחית כי המשיבה בעלת רמה קוגניטיבית פורמאלית בטווח הנמוך של הממוצע. עם זאת, משאבי ההתמודדות העומדים לרשותה דלים ביותר, נוטה להימנעות והתעלמות מנתוני המציאות. היא אינה מצליחה להציג תוכנית קונקרטית באשר לאופן בו היא מטפלת בבנה. בתחום הרגשי אישיותי מבטאת גישה אגוצנטרית ביחס לקטינים, מבקשת להשיבם מאחר וחסרים לה אולם לא הרשימה ביכולת להכיר בצורכיהם. דפוס התנהגותה פאסיבי, אוצר מילים מצומצם, לא מסוגלת להסביר עצמה ברמה הבסיסית ביותר.

עוד התרשמה המומחית כי לאור הגדילה במשפחה דלה וחלשה ובצל מצבי אלימות, המשיבה לא הצליחה להפנים הנורמות והכללים ואינה מחויבת אליהם עד הסוף, היא מרוכזת בעצמה וללא יכולת מספקת לגלות אמפטיה והבנה לצרכי ילדים. מתעניינת בילדים אך לא פועלת מעשית על מנת להביא לשינוי בחייה כך שתוכל לספק עבורם צרכים בסיסיים, אינה מסיקה כל מסקנה כתוצאה מטעויות העבר ואינה מתחייבת לשינוי באורח חייה, יוצרת רושם של בחורה לא בשלה, לא אחראית ולא מתפקדת באופן עצמאי..

המומחית העריכה כי המשיבה חסרת מסוגלות הורית למרות רצונה לגדל את בנה ואת שני ילדיה הנוספים ונוכח בשל משאבי ההתמודדות הדלים ואורח חיים תלתיים ובלתי יצרניים. לא תוכל לספק לבנה הקטין את צרכין הבסיסיים. עוד ציינה המומחית כי לא נראה כי התנהגותה או מצבה של המשיבה ישתנו בעתיד הנראה לעין. המשיבה סרבה לקבל עזרה טיפולית פעם אחר פעם ולא הצליחה לשתף פעולה לאורך זמן או להתחייב לתהליך טיפולי משמעותי.

האם לא תוכל לזהות ולא תפעל על מנת לטפל בקשיים. אומנם, היא הצהירה בפני המומחית כי בדעתה לספק לקטין צרכים פיזיים הולמים. עם זאת, והגם שחלפו למעלה מארבע שנים מאז שהוצאו ילדיה הנוספים מחזקתה, לא עשתה דבר אקטיבי על מנת להשיבם אליה אם באמצעות שיפור מצבה, סיפוק תנאים טובים עבורם וכל דבר אחר שיש בו בכדי לקדם חייה וחייהם.

עוד ציינה המומחית שבמפגש האינטרקציה שהתקיים בין המשיבה לקטין, התקשתה המשיבה לקלוט ולהבין צרכי בנה ולהיענות להם ואין ביכולתה להסתגל ולהבין את צרכיו המשתנים של הקטין אם צרכים פיזיים ואם צרכים רגשיים.

כך גם ציינה המומחית כי למשיבה היעדר מסוגלות להבין שגם לקטין יש צרכים ולכן לא תצליח לתעדף את צרכיו בתחומים הבסיסיים החיוניים להתפתחותו. עוד ציינה כי המשיבה אינה מסוגלת להכיר בקיום נזקים וחסכים שיאובחנו בקטין ולא תהיה מסוגלת לתקנם לאור נטייתה להכחיש אירועים, לא לראות קשיים ולא לפעול באופן אקטיבי לתיקונם.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

אמ"ץ 30853-05-18 משרד הרווחה - לשכה משפטית ירושלים ואח' נ' י ואח'

אומר כבר עתה כי מצאתי לקבל עמדה זו. המשיבה הכחישה הקשיים בבית הוריה אולם כאמור, מדיווח אחרון של העו"ס מתברר כי מצב העניינים בבית הוריה מורכב עד מאד. המשיבה פנתה לעו"ס לחוק האימוץ ובקשה סיוע על מנת לצאת מן הבית נוכח המצב המורכב לאחר חזרת האח הביתה. יחד עם זאת, גם נסיונות לסייע ולעזור לה לצאת מהבית לא צלחו והיא נשארה בביתה ואינה מסוגלת לעזבו.

אציין כי לאורך כל ההליך התרשמתי לטובה מרגישותה הרבה של העו"ס לחוק האימוץ שאומנם לא היתה נוכחת בתחילת ההליכים שהתקיימו בפניי והחליפה עו"ס לחוק אימוץ קודמת שפרשה, עם זאת ומעת שהחלה לטפל בהליך האימוץ ניסתה ברגישות ובתבונה רבה לסייע למשיבה, נתנה לה את הנייד האישי וגם בדיון האחרון שהתקיים, אליו לא הגיעה תחילה המשיבה, הציעה להביא אותה מביתה ומיהרה לנסוע עם בא כח המשיבה אל המשיבה הביתה ומשם הביאו אותה שניהם להמשך הדיון שהתקיים בתיק. אף בדיון האחרון שהתקיים בפניי פנתה העו"ס למשיבה ואמרה לה:

"יש לך דברים טובים, את צעירה, את יכולה להשתקם אבל את צריכה לעשות החלטה. אם לא תעזבי את המקום שבו את נמצאת פה לנצח זה יהיה כך..."

ובתשובתה ענתה המשיבה:

"אם אצא מהבית מה יהיה עם המשפחה שלי" (עמוד 10 לפרוטוקול מיום 20/10/202).

עוד ציינה העו"ס בדיון מיום 20/10/20 כי בנקודת הזמן הזו, אינה רואה שמשוהו יכול להשתנות במצבה של המשיבה.

58. בכל הנוגע לבדיקת המסוגלות שנערכה לאב, מצאתי מקום להסתמך על זו שנערכה על ידי ד"ר שרי, שעה שהאב לא טרח להיפגש עם המומחית הגם שידע על החלטתי כי תבצע בדיקת מסוגלות. בנוסף, המומחית נסתה להשיגו מספר פעמים ללא הצלחה. בנסיבות אלו ובהיעדר חוות דעת מצידה ושעה שלא ביקש להיפגש עימה, אין כל מניעה לעשות שימוש בחוות הדעת בהתייחס למסוגלותו ההורית כפי שנעשתה על ידי ד"ר שרי כאמור בחוות דעתו מיום 14/05/2020.

בחוות דעתו ציין המומחה כי האב אינו מעוניין לגדל ילדו ואם ידעו בסביבתו כי הוא האב אזי הדבר יבייש אותו נוכח התנהגות האם ואינו רואה עצמו כבעל מסוגלות לגדלו. נוכח עמדתו זו הרי שהאב אינו מסוגל לקחת אחריות על בנו בשל רמת התפתחות האישית הנמוכה שלו. על פי עמדתו של האב כעולה מחוות הדעת, משפחה מאמצת תוכל לדאוג טוב יותר לצרכיו ההתפתחותיים של הקטין. עוד ציין המומחה כי האב אינו מהווה כל דמות התקשרות עבור הקטין.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

אמ"ץ 30853-05-18 משרד הרווחה - לשכה משפטית ירושלים ואח' נ' י ואח'

59.

אין לי ספק שהמשיבה מעוניינת לגדל את בנה הקטין יחד עם גידולם של שני ילדיה הנוספים. עם זאת, שמעתי את הצדדים ועיינתי במכלול החומר המצוי בתיק לרבות חוות דעת המומחים ומצאתי לנכון לקבל את המלצת המומחית. המומחית אף תארה את המשיבה כנערה לא בשלה, לא אחראית ולא מתפקדת באופן עצמאי ומאד לא יצרנית ואף אני התרשמתי כי אלו הם פני הדברים. אני אומנם סבורה כי ראוי היה לסייע למשיבה בתחילת הדרך אף עם בנה הקטין ולנסות לסייע לה בכל דרך אפשרית טרם שיילקח ממנה כפי שנעשה בפועל. עם זאת ונוכח הפאסיביות אותה מפגינה המשיבה בחייה, אין לה כל אפשרות להתמודד עם הקטין כיום. אין לשכוח שמדובר בקטין הנמצא בסיכון אשר הועבר למשפחת אומנה בגיל תשעה חודשים לאחר שהוצא מחזקת אמו הביולוגית עם לידתו. כיום הקטין בן ארבע ושלושה חודשים ואינו מכיר את אמו הביולוגית, לא נוצרה כל התקשרות ביניהם, הקטין אינו מכיר אותה כאמו ואף המשיבה שלא עשתה מאמץ מיוחד לפגוש אותה וראתה אותו רק פעמיים במהלך כל חייו.

שעה שמדובר בקטין בסיכון ונוכח התנהלותה של המשיבה, אני קובעת שאכן אין לה כל מסוגלות הורית לגדלו. אומנם כשילדה את ילדיה הגדולים היתה צעירה והתקשתה לקחת אחריות על חייה. ברם, מאז ועד עתה חלפו שנים. בנה הבכור בן כשש וחצי ואין כל שינוי במצבה של המשיבה, שעדיין יושבת על הספה בבית הוריה ואינה נוקטת בכל גישה אקטיבית לשנות אורחות חייה. בנסיבות אלו ונוכח נטייתה של המשיבה להכחיש קשיים, היא לא תהיה מסוגלת להכיר בנזקים ובחסכים שייגרמו ונגרמו לקטין ובוודאי שלא לפעול באופן אקטיבי בכדי להביא לתיקונם. גם כיום וחרף פניות העו"ס למשיבה שתצא מהבית נוכח הסיכון בו היא עצמה נמצאת לאור התנהגותו של אחיה, היא סרבה לכך ובקשה להישאר בביתה על מנת לסייע לבני משפחתה.

גם גורמי התמיכה סביב המשיבה התעייפו, שני הילדים הגדולים גודלו כאמור תחילה על ידי הסבתא, אשר בחלוף כשנתיים בקשה להשיבם לגורמי הרווחה. אשר לקטין, תחילה התייצבה הסבתא לדיונים שהתקיימו ואף ציינה כי בדעתה לסייע ולאחר מכן, נעלמה ולא הגיעה עוד, מה גם שבהתאם לדיווחי העו"ס הרי שמדובר בסביבה פוגענית שעלולה להזיק לקטין נוכח מערכת היחסים המורכבת בין הורי המשיבה הכוללת אלימות קשה, אלוהול ונסיונות התאבדות.

בנסיבות אלו, אני קובעת כי אין ביכולתה של המשיבה לספק התנאים הנדרשים לגידולו של בנה הקטין.

אשר ליכולת המשיבה בעתיד, אני אכן סבורה כי ניתן להסיק מהתנהגותה בעבר ביחס לעתיד, אומנם המשיבה בחורה צעירה שיכול ובסיוע גורמי הרווחה תצליח לייצר שינוי בחייה, אלא שלעת עתה, שינוי זה אינו נראה באופן ענייני של המשיבה במסגרת ההליכים

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

אמ"ץ 30853-05-18 משרד הרווחה - לשכה משפטית ירושלים ואח' נ' י ואח'

בתיק מתנהלים בפניי למעלה משנתיים וחצי ועד כה לא ראיתי כל שינוי שנעשה על ידה על מנת לשנות מצבה או לקדם עצמה על מנת שתוכל לגדל ילדיה.

חרף פניותיה הרבות של העו"ס לחוק האימוץ, לרבות נסיונות לקדם קשר כלשהו בין המשיבה לקטין, לא התרשמתי כי היה רצון או יכולת מצידה של המשיבה לעבור טיפול כלשהו במהלך התקופה בה ההליכים מתנהלים בפניי. כך לא נסתרו טענות המבקש לפיהן נעשו נסיונות על ידי גורמי הטיפול לקדם תפקודה האישי ההורי, כך נעשה ניסיון לשלבה בקידום נוער, טיפול באלכוהול, נסיונות למפגשים עם עו"ס משפחה, טיפול במלכישוע, תוכנית גמילה בקהילה ועוד. אף לאחר התוכנית בה נמצאת היום, לא רואים כל הפנמה ושינוי מהם ניתן ללמוד על רצון אמיתי להשתקם בחייה.

כאמור לעיל כשנשאלה בעניין, טענה המשיבה כשנשאלה מה טוב עבור הקטין השיבה כי "עכשיו אני לא יכולה לקבל אותו, צריכה לעבור תהליך עם עצמי". הקטין אינו מוצר מדף שיכול להמתין עוד למשיבה עד שתתבגר ותוכל לקחת אחריות עליו, מדובר בילד עם צרכים יומיומיים, שיש לספקם ואת זה המשיבה אינה יכולה לספק כיום ואף לא נראה כי תוכל לעשות כן בעתיד הנראה לעין.

המומחית ציינה בחוות דעתה כי לא התרשמה שהמשיבה מסוגלת לספק לקטין צרכים נפשיים והתפתחותיים כגון קביעות, עקביות, יציבות, המשכיות, ביטחון, הרגשת שייכות, הרגשה שהוא רצוי ואהוב, ליתן לו חום ואהבה. עוד ציינה שבצל היעדר מסוגלות להבין שלקטין יש צרכים, לא תצליח להעדיף צרכי הילד על צרכיה בתחומים חיוניים להתפתחותו.

עוד ציינה כי אין למשיבה תובנה על הצורך בטיפול ובשיקום ואין לה מוטיבציה להיזקק לטיפול ושיקום והיא גם חסרת כושר התמדה על מנת לעמוד בתהליך הטיפול וכל אלו מהווים מכשול משמעותי המונע ממנה כל שינוי ושיקום. אף בעדותה חזרה וציינה המומחית כי המשיבה עם יכולות קוגניטיביות נמוכות עם מוטיבציה נמוכה לעשות שינוי (עמוד 7 לפרוטוקול מיום 20/10/2020). עוד הוסיפה במענה לשאלת בית משפט כי אין שום בטחון כי המשיבה תתבגר ותהיה חזקה ויציבה ותוכל להוות עבור הילד איזה שהוא סוג של עוגן.

משכך, ונוכח נסיבות חייה והפאסיביות בה נקטה במהלך השנים ובמיוחד בשנים בהן מתנהלים ההליכים בעניינו של הקטין בפניי, מלמדים כי אין ביכולתה של המשיבה להשתקם בעתיד הנראה לעין.

בהתייחס למשיב הרי שאין בכוונתו ממילא לגדל הקטין נוכח עמדתו לפיה מעדיף כי יתגורר עם אמו וככל שלא תוכל לעשות זאת, מסכים האב כי הקטין יימסר לאימוץ ובלבד שייפגש איתו מספר פעמים בשנה. בהתייחס לסוגיית האימוץ הסגור, אדרש להלן. עם זאת יש לזכור

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

אמ"ץ 18-05-30853 משרד הרווחה - לשכה משפטית ירושלים ואח' נ' י ואח'

כי המשיב לא פגש הקטין מזה כשנה וחצי וטען בפני העו"ס כי הוא טרוד בבעיות בבית ובעבודה. יוער כי המשיב אף בחר שלא לפנות למומחית על מנת שתבחן מסוגלותו ההורית.

בשולי הדברים אציין כי אומנם נטען הן על ידי המבקשת והן על ידי המשיב כי המשיבה התבגרה והקשר עם ילדיה הקטינים משתפר. ברם, טענה זו אינה נכונה ואף אינה רלוונטית ביחס לקטין נשוא ההליך. מה גם שלא התרשמתי בכל שינוי שנעשה באורחות חייה של המשיבה באופן שיש בו בכדי להשפיע על מסוגלותה ההורית.

אשר על כן, התרשמתי כי אין סיכוי שהתנהגותה או מצבה של המשיבה ישתנו בעתיד הנראה לעין על אף עזרה כלכלית וטיפולית סבירה ומשכך, אני קובעת כי קיימת עילת אימוץ ביחס למשיבים כאמור בהוראות סעיף 13 (7) לחוק האימוץ.

טובת הקטין 60.

בנוסף, יש לזכור כי יש לבחון את טובת הקטין שעבורו מיועד ההליך בכללותו. כידוע, טובת הקטין אינה עילת אימוץ עצמאית ורק מקום בו קיימת עילת אימוץ על בית משפט לבחון את טובתו של הקטין ולבדוק האם שיקול זה תומך בהכרזתו כבר אימוץ (ראו דנ"א 1892/11 היועמ"ש נ' פלונית, פסקה 26, פורסם ביום 22/05/2011).

בעניין הנדון וכפי שפרטה המומחית, הקטין עלול להינזק רגשית והתפתחותית. בחקירתה העידה כי:

"אני סבורה שעבור הילד הזה אין לו אפשרות להמתין ולחכות שהאמא תגדל ותתבגר, אם צריך להמתין עוד שנתיים שלוש, מישהו יחשוב שאפשר יהיה להוציא את הילד מהמשפחה שהם הוריו הפסיכולוגיים לכל דבר ואחותו הגדולה שהיא מבחינתו חלק מהזהות שלו, כדי להעביר אותו להתחיל חיים חדשים אצל המשיבה, אני חושבת שבשביל הילד הזה זה קטיעה מאד קשה בהתפתחות שלו, ביציבות שלו, באמון שלו בעולם המבוגרים, הוא בנה אמון עם המשפחה בעמל רב. עבור הילד הזה, הרכבת נסעה. כלומר, אם המשיבה לא נצלה את שלוש השנים ואני מודעת שהיא בחורה צעירה ובשלש שנים האלה לא עשתה הרבה כדי לצאת ממצב של המצוקה ולא עשתה כלום, מלבד להגיד אני אהיה בתוכנית. אני מאחלת לה להשתקם (עמוד 7 לפרוטוקול מיום 20/10/20).

בנסיבות אלו ושעה שהקטין נמצא אצל משפחה המיועדת לאמצו מזה כשנתיים וחצי והמשיבה לא נקטה בשום צעד כדי ליצור קשר עם הקטין חרף החלטות מפורשות שניתנו על ידי לצורך חידוש הקשר, המדובר בתקופה משמעותית ביותר בחיי הקטין לצורך יצירת קשרי אמון ראשוניים ופרידה ומעבר שכזה כאשר אין מדובר במעבר ראשון מבית לבית, עלול לפגוע בהתפתחותו העתידית ובטובתו.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

אמ"ץ 18-05-30853 משרד הרווחה - לשכה משפטית ירושלים ואח' נ' י ואח'

וידוגש, בית משפט זה ער לזכויותיה הטבעיות והחוקתיות של המשיבה כאמו הביולוגית של הקטין אולם כידוע, זכות ההורית אינו זכות מוחלטת ובאיזון הראוי בין זכות ההורה לבין טובת הקטין, זכותו של הקטין לחיות בבית קבוע, יציב, בו יקבל הגירויים הנדרשים לצורך התפתחותו התקינה אצל משפחה חמה המבקשת להעניק לו את כלל התנאים החומריים והפסיכולוגיים הנדרשים לגידולו וחינוכו, גוברת.

אשר על כן, הינני קובעת כי טובת הקטין כאמור לעיל, תושג באמצעות דרך האימוץ בלבד ומשכך, אין לי אלא להכריז על הקטין כבר אימוץ וכך הינני מורה.

אופי האימוץ ⁶¹.

בפסיקה נקבע כי הכלל הוא אימוץ סגור המנתק הקשר בין הקטין להוריו הביולוגיים ואילו האימוץ הפתוח הוא החריג לכלל (ראו בע"מ 2709/17 פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה משרד הרווחה, פסקה 16, פורסם ביום 07/05/2017).

כלל זה הינו בהתאם להוראות סעיף 16 לחוק האימוץ לפיו האימוץ מפסיק את החובות והזכויות בין המאומץ להוריו הביולוגיים, בכפוף לסייג לפיו בית משפט מוסמך לצמצם את תוצאות האימוץ כאמור בסעיף 16(1) לחוק האימוץ ובהתאם להוראות תקנות 72 (א) ו- (ב) לתקנות בית המשפט לענייני משפחה (סדרי דין), התשפ"א- 2020.

בבע"מ 778/09 היועמ"ש נ' פלוני ואח', פורסם ביום 29/11/2009 בחן בית המשפט העליון את השיקולים בעד ונגד אימוץ פתוח וחזר על עמדתו לפיה הכלל הוא אימוץ סגור.

ובבע"מ 3741/11 (עמודים 15-16, פורסם ב- 14/09/2011) קבע בית משפט את השיקולים המרכזיים לצורך בחינת צמצום תוצאות האימוץ:

"שיקולים הנוגעים להורים הביולוגיים, להורים המאמצים ולקטין עצמו- הוא הוא השיקול העיקרי...באשר להורים הביולוגיים, בעת בחינת האפשרות של אימוץ פתוח יש לבדוק בין היתר את מסוגלותם של אלו לכבד את מערכת האימוץ של ילדם במשפחה המאמצת, להשלים עם גבולות הקשר המוגבל עם ילדם ולהתמודד עם הקשיים שקשר חלקי כזה עלול לעורר...בגדר השיקולים הנוגעים להורים המאמצים, נבחנת גם שאלת התייחסותם של אלה לאפשרות שמירת הקשר בין הילד לבין משפחתו הטבעית, וההשפעה שעשויה להיות לכך על הגשמת תכליות האימוץ...באשר לשיקולים הנוגעים לקטין עצמו, נבחנת התועלת העשויה לצמוח לקטין המאומץ מקיום קשר עם הוריו הטבעיים".

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

אמ"ץ 30853-05-18 משרד הרווחה - לשכה משפטית ירושלים ואח' נ' י ואח'

הנה כי כן, קיימים מקרים בהם ניתן לסטות מכלל האימוץ הסגור ועל בית משפט לבחון באם
בנסיבות הקיימות, יש בכדי להצדיק הסטייה מן הכלל.

במקרה דנן, הצדדים חלוקים באשר לאופי האימוץ. בעניין זה עתר המשיב שככל שיוכרז על
אימוץ, אזי יצומצמו תוצאותיו שכן יש לקחת בחשבון את מסוגלותה של המשיבה לעבור
שינוי. כך גם יש לקחת בחשבון את העובדה שיש לה קשר חיובי עם שני ילדיה הקטינים
הנמצאים באומנה. אציין כי הגם שהמשיבה לא התייחסה לכך באופן חד משמעי, ברי כי ניתן
להסיק מסיכומיה כי היא מתנגדת לאימוץ סגור.

62. בחוות דעת המומחית קבעה המומחית כי לא נוצר כל קשר משמעותי בין הקטין לבין אמו
המולידה לאור הפאסיביות שלה וחוסר עניינה בקטין ושמירה על קשר עמו. עוד ציינה כי
הקטין פגש את אמו הביולוגית פעם אחת במפגש שהיה קשה למדי בשבילו (בעניין זה אציין,
כי בפועל, הקטין נפגש במהלך חייו פעמיים עם אמו הביולוגית).

אף בחקירתה לעניין זה העידה המומחית כי:
"היום אם הייתי עושה מפגש, האם הייתי יכולה ללמוד שהיא מכירה את הילד יותר טוב?
לא. לא נוצר קשר כי הקשר לא קיים...ליוויתי הרבה ילדים מאומצים שחיפשו את ההורים
ואני יודעת כמה חשוב הקשר בין ההורים לילד אבל לשמור על קשר שלא קיים. אין לילד בן
שלוש כוחות נפש גם לחזק את הזהות שלו במשפחה המגדלת שלו ובמקביל לבנות קשר עם
הורה שאינו יכול להיות ההורה שלו (עמוד 6 לפרוטוקול מיום 20/10/2020).

בהתייחס לקשר עם אחיו הביולוגיים ציינה כי:
"התרשמתי שפגישות האלה לא יתרמו לילד. יש הרבה תיקים אני גם ממליצה על קשר עם
האחים. אבל הילד הזה לא יודע שיש לו שני אחים. האם בזמן שהילד הוכרז בר אימוץ וזו
דילמה שקיימת, האם זה הרגע להשריש שורשים...או שהילד צריך להתאמץ ליצור קשר
נוסף ולסחוב סיפור חיים, לדוגמא של האחים, שיש עוד שני אחים שאותם היא רואה ואותו
לא. (עמוד 7 לפרוטוקול).

ביחס לנזק והתועלת של אימוץ פתוח העידה כי יתרון האימוץ הפתוח הוא שהקטין יכיר את
ההיסטוריה שלו והחיסרון הוא שיידרש ממנו מאמץ להבין דברים מורכבים ביחס לגידול
האחים ומדוע הסבים בחרו לגדל אותם ואותו לא, כך גם ביחס לזהותו ומוצא אביו. בסופו
של יום ציינה המומחית כי היא סבורה שעל מנת שהקטין יוכל להתפתח במסגרת קבועה אין
לאפשר קיומו של קשר שלא נבנה.

כזכור, על אף ניסיונות שנעשו, בפועל האם נפגשה עם הקטין שהוא מעל גיל 4 כיום, פעמיים
בכל מהלך חייו ולא התרשמתי כי נעשו ניסיונות אקטיביים מצידה לפגוש אותו.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

אמ"ץ 30853-05-18 משרד הרווחה - לשכה משפטית ירושלים ואח' נ' י ואח'

1
2 ביחס למשיב, האב, הרי שהוא בחר להפסיק ההליך, כך הפסיק להתייצב לדיונים שהתקיימו
3 ונמנע מלהיפגש ולשתף פעולה עם המומחית וכאמור לעיל, לכן אין בחוות דעת המומחית
4 התייחסות לעניין. עם זאת, האב נבדק במכון שלם ושעה שממילא בחר שלא להגיע לשיחה
5 עם המומחית, נראה אכן שחוות דעתו של המומחה ד"ר שרי, בעינה עומדת.
6 בעניין אופי האימוץ, ציין המומחה ביחס לאב, כי להערכתו הקשר שנוצר בין המשיב לקטין
7 אינו קשר יציב ומתמשך באופן שיש בו בכדי להוות קרבה משמעותית לקטין. עוד ציין כי
8 ניהול קשר כזה מוסיף מורכבות גדולה למערכת המורכבת ממילא ומשכך, בנסיבות העניין
9 המלצתו הינה אימוץ ללא מגבלות, שכן האב נרתע מלחשוף את הקטין בפני סביבתו הקרובה
10 ולא מוכן לקחת חלק בתהליך וליצור מחוייבות כלפי הקטין.
11
12 63. בנסיבות אלו הרי שהתנהגות המשיב מעידה על חוסר יציבות מצדו. המשיב החל לפתח קשר
13 עם הקטין אולם לאחר כחצי שנה של מפגשים פסקו המפגשים וניסיונות העו"ס ליצור עמו
14 קשר נוסף, לא צלחו.
15
16 במצב דברים זה נתתי דעתי לכך שאין ביכולת האב לשדר כל יציבות לקטין, הוא נרתע
17 מלחשוף אותו לסביבתו הקרובה ואינו מוכן ליצור מחויבות לקטין כך תחילה עת נודע לו על
18 קיומו וגם כעת לאחר שנוצר קשר ראשוני עמו והוא נעלם מחייו מזה כשנה וחצי ואין כל
19 קשר משמעותי אותו יש לשמר.
20
21 ביחס למשיבה התרשמתי בין היתר כי הקטין יתקשה להכיל הסיטואציה לפיה המשיבה
22 שמרה על קשר עם אחיו ולא איתו. בנוסף, נתתי דעתי למורכבות הגדולה של הסיטואציה
23 ובמיוחד להתנהלותה של המשיבה שלא עשתה כל מאמץ על מנת ליצור קשר עם הקטין
24 והתנהגותה אף לוותה בחוסר יציבות ואדישות כלפיו.
25
26 בנוסף, כיום אין כל קשר בין הקטין למשיבה, הוא אינו מכיר אותה כלל שעה שנפגש עמה
27 פעמיים במהלך חייו ואף המשיבה אינה מכירה הקטין כלל וכלל והמפגש האחרון שהתקיים
28 ביניהם היה טראומטי לשני הצדדים.
29
30 64. המסקנה היא אם כן, שאין לצמצם את תוצאות האימוץ באופן שמי מההורים הביולוגיים
31 ייפגש עם הקטין מספר פעמים במהלך השנה. לפיכך, אני קובעת שהאימוץ יצומצם אך באופן
32 שבו עו"ס לחוק האימוץ תעדיכן אחת לשנה את המשיבים במצבו של הקטין והתפתחותו
33 ותימסר להם תמונה של הקטין, שכן אני סבורה כי קבלת מידע זה על ידי המשיבים עשוי
34 להיטיב עימם באופן שלא יפגע בקטין.
35
36

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

אמ"ץ 18-05-30853 משרד הרווחה - לשכה משפטית ירושלים ואח' נ' י ואח'

65. אשר על כן, הינני קובעת כדלקמן:

ביחס לקטין יליד 02/11/2017, התמלאו כלפי שני המשיבים תנאי סעיף 13(א) 7 לחוק האימוץ. לפיכך, לאחר שהשתכנעתי כי טובת הקטין באימוצו, אני מכריזה שהקטין בר אימוץ ביחס להוריו הביולוגיים.

לא מצאתי מקום לצמצם תוצאות האימוץ, למעט מסירת עדכון על ידי עו"ס חוק האימוץ על הקטין עד הגיעו לגיל 18 בדבר מצבו והתפתחותו ובנוסף, תימסר לכל אחד מההורים הביולוגיים תמונה עדכנית של הקטין, כל זאת, אחת לשנה בכל ראשון לינואר.

המזכירות תמציא העתק פסק הדין לעיון הצדדים.

מותר לפרסום ללא שמות ופרטים מזהים.

ניתן היום, כ"ה שבט תשפ"א, 07 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.

עפרה גיא, שופטת